

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

часто називаємо толерантністю, певен розвивати в сьгоднішніх учнів самостійність, уміння відстоювати свої права, готовність до співпраці і творчої діяльності. І я повністю погоджуюсь з відомим педагогом В. Сухомлинським, який свого часу сказав: «... перетворення у наукових істин у живий досвід творчої праці – це найскладніша сфера дотикання науки до практики. Зроблене вченим відкриття, коли воно оживає в людських взаємовідносинах у живому пориві думок і емоцій, постає перед учителем як складне завдання, розв'язати яке можна багатьма способами... У виборі способу, втіленні теоретичних істин у живі людські думки й емоції саме і полягає творча праця вчителя».

Маренчук О. М.*

ЧОМУ Я НАВЧАЮСЯ В МАГІСТРАТУРІ

Школа – це живий організм, життя якого насичене щоденними клопотами, пошуками і знахідками, падіннями і злетами. І все по-справжньому. Тут не буває повторного дубля чи переписаної начисто сторінки. Школа має дбати про своє внутрішнє середовище та зовнішній простір, для чого щодня творча енергія багатьох людей – педагогів, технічного персоналу, медичного працівника, психолога зливається воедино. Відтак безліч ниточок має вдало переплестися, не заплутавшись, щоб шкільний організм відчував себе активним, гармонійним, здатним бути привабливим для головних споживачів його послуг – учнів. Усе працюватиме саме так, якщо школу очолює компетентна управлінська команда.

Сьогодні керівник навчального закладу – це адміністратор і юрист, економіст і маркетолог, менеджер і фахівець із кадрів, соціолог і психолог, та, у першу чергу, педагог, людина творча. Саме він комплектує команду, формує місію навчального закладу, створює імідж своєї школи. І тільки від директора залежить, чи працюватиме творчо весь колектив, чи стане єдиною командою одностудців, а не групою людей, зібраних під одним дахом.

Пригадую притчу, як перехожий зустрів кілька людей, які підіймали важке каміння вгору. І тільки одному вдалося дістатися вершини, хоча його камінь був найбільший і найважчий, бо лише він розумів, що зводить храм, а не просто несе камінь для будівництва.

У кожного директора власний почерк, свій стиль керівництва, своє бачення, свої перспективи. Власний досвід управлінської діяльності дає змогу констатувати, що найголовнішим завданням керівника є об'єднання всіх учасників навчально-виховного процесу в міцну шкільну родину. Усіх, хто живе школою і дбає про її майбутнє. Школа-родина – це велике родинне коло, якому немає ні початку, ні кінця, воно заповнене великою любов'ю та мудрістю, живиться талантом кожного та кожному надає наснаги.

---

* © *Маренчук О. М.*

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

Я пишаюся своїм колективом і намагаюся постійно оволодівати новими управлінськими технологіями. Адже змінюється стратегія розвитку освіти – виникають нові завдання, які для успішного розв'язання потребують змін у системі управління функціонуванням та розвитком загальноосвітнього навчального закладу. Тому свідомо вирішила навчатися в магістратурі зі спеціальності «Управління навчальним закладом» і вже застосовую набуті знання з таких питань, як: управління персоналом, розроблення й ухвалення управлінського рішення, організаційна структура управління тощо. Нові форми й методи управління, які застосовуються мною, активно переймають і заступники, що значно підвищує ефективність управлінських дій.

З кожним новим кроком, здійсненим мною, зростає мотивація педагогів і батьків до співучасті в управлінні школою. А вчителі нашої Школи-родини – це звичайні та водночас надзвичайно талановиті люди, які мають свій характер, мрії, уподобання та спрямовують професійний хист на забезпечення сприятливих умов навчання, виховання та розвитку кожної дитини. Як майстри своєї професії, у яких є талант і терпіння визволити з непривабливої личинки прекрасного метелика і скерувати його в потрібному напрямку, вони додають дітям сили та впевненості для красивого польоту у вирій життя.

Це до них – учителів – щоденно маленькими стежками йдуть діти. Саме вчителі складають ці стежки в один великий шлях до майбутнього, до успіху. Вони допомагають недосвідченій людині не схибити, не загубитися, не втратити свою індивідуальність, а навпаки стати неповторною, духовно багатію і компетентною особистістю.

Так, я пишаюся тим, що ми спільною працею вибудовуємо Храм честі і гідності людини – школу, яку знають у місті та за його межами, яку теплим словом згадують її випускники, яку щиро люблять учні, бо свято вірять, що саме школа дає їм впевнений старт для успішного злету.

Нестеренко О. П.*

БУДЬМО ЗНАЙОМІ

Учительська професія – це людинознавство, постійне, що не припиняється, проникнення в складний духовний світ людини.

В. Сухомлинський

Почнемо із ближчого знайомства. Маю за честь відрекомендуватися: Олена Прокопівна Нестеренко.

Дата і місце народження – 18 січня 1968 року, місто Гола Пристань Херсонської області. Середню освіту здобула на базі Херсонської школи №52, яку закінчила у 1985 році. Потім

---

* © Нестеренко О. П.